

GEDENK- UND VERSÖHNUNGSGOTTESDIENST IN DER ST. GEORGSKIRCHE LAUBENDORF/POMEZI AM 8. AUGUST 2015 PREDIGT UND FÜRBITTEN / KAZANI A PROSBY

Predigt von Pfarrer Holger Kruschina, Roding

Liebe Schwestern, liebe Brüder!

Kennen sie die „Katze mit Hut“? Ein schönes Stück, verfilmt von der Augsburger Puppenkiste. Die Katze mit Hut kommt in das schöne Städtchen Schnakeln an der Kruke, dort ist Endstation der Bahn. Sie steigt aus, und weil es ihr dort gefällt und sie ohnehin nicht genau wusste, wo sie hin wollte, bleibt sie in diesem Städtchen. Sie geht spazieren und findet eine große Villa, daran ein Schild: Zu vermieten. Und nachdem die Hintertür offen ist, zieht sie einfach gleich ein. Es dauert nicht lange, da bekommt sie Gesellschaft: Kapitän Knak, ein ausgedienter See-Hund, Marianne, das Dudelhuhn und weitere. Dann taucht natürlich, nicht lange dauert es, der Vermieter auf, der Herr Maulwirsch. Die Katze fragt ihn, warum er nicht selber in dem Haus lebe, und er antwortet ihr, er habe darin eine unglückliche Kindheit verbracht, weswegen er nicht darin bleiben möchte – und was denn die Katze an Miete zahlen würde? Da sagt die Katze zu ihm: Geld hab ich keines, aber ich verspreche Ihnen: Wir werden Ihnen dieses Haus wieder glücklich leben.

Liebe Schwestern und Brüder, dieses Haus, die Kirche des hl. Georg, glücklich zu leben, das ist unsere Aufgabe in dieser Stunde und darüber hinaus. Wir haben im Epheserbrief in der zweiten Lesung gehört: „*Vergebt einander, so wie Christus euch vergeben hat.*“ Ich wage zu behaupten, dass alle, die wir hier da sitzen, Deutsche und Tschechen, sich persönlich nichts zu vergeben haben, denn wir haben einander nichts getan. Aber dieses „Haus“, wurde durch das, was vor 70 Jahren geschehen ist, unglücklich gelebt. Zunächst durch das Leid, dass die Deutschen den Tschechen angetan haben und dann durch das Leid, das die Tschechen den Deutschen angetan haben. Und heute? Heute sind wir da, um dieses Haus wieder glücklich zu machen.

Meine Schwester und ich, wir durften das heute auch spüren, als wir durch den Ort gezogen und an das Geburtshaus unseres Großvaters gekommen sind. Hier sind Leute eingezogen, die mit der Vergangenheit nichts zu tun haben und die sich gefreut haben, dass wir da waren und die uns für morgen zu einer Taufe eingeladen haben. Wildfremde Menschen! Nur so können wir glücklich werden, nur so können wir das versöhnen, was vor Generationen zerbrochen ist. Nur so können wir heilen. Das ist unsere Aufgabe.

„*Eure Väter haben in der Wüste das Manna gegessen und sind gestorben. Ich bin das lebendige Brot, das vom Himmel gekommen ist*“, sagt Jesus. Heute, liebe Schwestern und Brüder, dürfen wir dieses Brot teilen, es wird uns geschenkt. Es scheint nicht mehr als der Krug Wasser und das Stück Brot, das Elia in der Wüste bekommen hat, aber das hat ihn am Leben erhalten. Auch Elia musste mit „Brüchen“ leben, und seine Wüstenwanderung war ein Spiegelbild seines eigenen Lebens. Aber Gott hat ihn mit Zuversicht und Hoffnung und mit Brot und Wasser beschenkt – und heute dürfen wir dies miteinander teilen. Ich freue mich, dass der Miloslav (Pfarrer Brhel aus Politschka, *die Redaktion*) heute den Stuhl geräumt hat und ich unserer Feier vorstehen darf. Trotzdem feiern wir gemeinsam. Das ist ein kostbares Geschenk, das wir hüten sollen. Nicht jeder von Ihnen geht jeden Sonntag in die Kir-

Kázání p. faráře Holgra Kruschiny z Rodingu

Milé sestry, milí bratři!

Znáte „*Kočku s klouboukem*“? Pěkný snímek, zfilmovaný augšpurským loutkovým divadlem. Kočka s klouboukem přichází do hezkého městečka Schnakeln, kde je konečná stanice vlaku. Vystoupí a protože se jí tam líbí a stejně přesně neví, kam by chtěla jít, zůstává v tomto městečku. Jde na procházku a najde velkou vlu s cedulí: K pronájmu. A když najde zadní dveře otevřené, hned se tam bez okolků nastěhuje. Netrvá to dlouho, přichází další nájemníci: kapitán Knak - vysloužilý mořský pes, kuře jménem Marianne a další. Zanedlouho se objeví majitel domu – pan Maulwirsch. Kočka se ho ptá, proč on sám nežije v domě a on jí odpovídá, že zde strávil nešťastné dětství, proto zde nechce bydlet. Pak se ptá majitel domu kočky, jaké nájemné mu bude platit. Kočka mu říká: „*Nemám žádné peníze, ale slibuji Vám, že budeme v tomto domě zase šťastně žít.*“

Milé sestry a bratři, to je náš úkol v této hodině i nadále potom, v tomto domě, kostele sv. Jiří, šťastně žít. Slyšeli jsme ve druhém čtení z listu Efezanům: „*Odpouštějte si navzájem, jako Kristus odpustil vám*“. Odvažují se tvrdit, že všichni, kteří zde sedí, Němci i Češi, si nemají co osobně odpuštět, protože si navzájem nic neudělali. Ale tento „*dům*“ (kostel) zažil, že se zde nešťastně žilo skrze to, co se stalo před 70 lety. Nejprve skrze utrpení, které způsobili Němci Čechům a poté skrze utrpení, které bylo spácháno Čechy na Němcích. A dnes? Jsme dnes tady, abychom udělali tento *dům* (kostel) zase šťastným.

Moje sestry a já jsme to dnes také pocítili, když jsme procházeli touto obcí a přišli jsme k rodnému domu našeho dědečka. Nastěhovali se tam lidé, kteří nemají nic do činění s minulostí a kteří měli radost, že jsme tam přišli a zvali nás na křest svého dítěte (následující neděli). Úplně cizí lidé! Jen tak můžeme být šťastní, jen tak můžeme dojít ke smíření toho, co bylo před léty narušeno. Jen tak se můžeme uzdravit. To je naše úloha.

„*Vaši otcové jedli na poušti mannu a zemřeli. Já jsem živý chléb, který přišel z nebe*“, říká Ježíš. Dnes, milé sestry a bratři, smíme mezi sebou tento chléb dělit, je nám darován. Nezdá se to víc než džbán vody a kousek chleba, který Eliáš dostal na poušti, ale udrželo ho to při životě. Eliáš musel žít s „*poklesky*“ a jeho putování pouští je obrazem jeho vlastního života. Ale Bůh ho obdaroval vírou a nadějí, vodou a chlebem – a dnes ho smíme společně přijímat.

Mám radost, že otec Miloslav Brhel (farář z Poličky) mi dnes uvolnil místo a já mohu vést tuto bohoslužbu jako hlavní celebrant. Přesto slavíme společně. To je vzácný dar, který máme sřezít. Ne každý z nás chodí v neděli do kostela. To

che. Das wissen wir beide, und das wissen Sie besser als ich. Aber ich hoffe, dass Sie spüren, dass diese Stunde und dieses Dach, unter dem wir stehen, uns Gelegenheit zur Versöhnung gibt und Gelegenheit zu erfahren, was es bedeutet, über Sprachgrenzen, über Ländergrenzen, ja sogar über die Grenzen der Zeit hinaus Schwestern und Brüder zu sein. Das wollen wir bekennen, wenn wir in „gemeinsamer“ Sprache – dazu haben wir uns heute für das Latein entschieden – nun den Glauben bekennen.

FÜRBITTEN

P: Großer Gott, die hier versammelte Gemeinde aus Deutschen und Tschechen eint der gemeinsame Glaube an Dich, und macht sie, wie es der Apostel Paulus in der Lesung sagt, zu Siegelträgern Deines Geistes. In Demut tragen wir unsere Bitten vor.

L: Hilf uns, die Aufforderung des Apostels Paulus zu beherzigen und zu verinnerlichen, jede Art von Bitterkeit und Zorn und alles Böse in uns zu verbannen.

G: Wir bitten Dich, erhöre uns!

L: Für die Menschen, die heute in Pomezí leben: Schenke ihnen Wohlergehen! Lass sie, seien sie Glaubende oder Nichtglaubende, die Kirche des heiligen Georg als Mittelpunkt und Wahrzeichen des Dorfes erleben!

G: Wir bitten Dich, erhöre uns!

L: Für die Menschen, die in Laubendorf geboren wurden, die heute noch am Leben sind: Schenke ihnen Wohlergehen in ihrer jetzigen Heimat! Lass sie dankbar dafür sein, dass sie in Frieden leben können!

G: Wir bitten Dich, erhöre uns!

L: Für alle Verstorbenen, die in dieser Kirche seit der Ortsgründung getauft worden sind und auf Deine Heilzusage vertraut haben: Schenke ihnen das Leben in Fülle!

G: Wir bitten Dich, erhöre uns!

P: Dir, o GOTT, Vater, Sohn und Heiliger Geist, seien Dank und Ehre jetzt und in Ewigkeit!

G: Amen.

víme oba a vy to víte lépe než já. Ale já doufám, že cítíte, že tato hodina a tato střecha, pod kterou stojíme, nám dává příležitost ke smíření a také příležitost se dozvědět, co to znamená být bratři a sestry navzdory jazykové bariéře, jiné národnosti a dokonce přes hranice času. Nyní chceme vyznat své spojení ve víře – ve „společném“ jazyce, proto jsme zvolili latinu.

PROSBY

K.: Velký Bože, zde shromážděné společenství Němců a Čechů sjednocuje společná víra v Tebe, učíš nás, jak to říká apoštol Pavel ve čtení, nositeli pečeti svého Ducha. V pokoře přednášíme naše prosby.

L: Pomoz nám, abychom si vzali k srdci výzvu apoštola Pavla zbavit se každého druhu hořkosti a hněvu a všeho špatného v nás.

O: Prosíme Tě, vyslyš nás.

L.: Za lidi, kteří žijí v Pomezí: ať se jim dobře daří! Kéž věřící i nevěřící vnímají že kostel svatého Jiří je střed a symbol obce!

O: Prosíme Tě, vyslyš nás!

L.: Za lidi, kteří se v Limberk narodili a kteří ještě žijí: Ať se jim dobře daří v jejich nynější vlasti! Kéž jsou vděční za to, že mohou žít v míru!

O: Prosíme Tě, vyslyš nás!

L.: Za všechny zemřelé, kteří od založení obce byli v tomto kostele pokřtěni a uvěřili ve Tvůj příslib spásy. Daruj jim život v plnosti!

O: Prosíme Tě, vyslyš nás!

K.: Tobě, ó Bože, Otče, Synu a Duchu svatý, buď dík a čest nyní i na věky!

O: Amen